

פרק קכז.

עדה דתית (המרה).

פרק קכז

פקודות

מס' 43 לש' 1927

מס' 31 לש' 1934

פקודה הקובעת הוראות בענין מסירת הודעה
על המרת עדה דתית.

[16 בלמנכ, 1927]

הוא איל וכדי לישוב שאלות שפוט בעניני המצב האישי של אדם הממיר
את עדתו הדתית, רצוי להורות הוראות בדבר מסירת הודעה על
המרות כאלה:

לפי כך מחוקק בזה הנציב העליון, בעצתה של המועצה הפלשתינאית
(א"י) לאמור: —

1. פקודה זו תקרא פקודת העדה הדתית (המרה). השם הקצר

2. (1) מי שהמיר את עדתו הדתית ורוצה שינתן תוקף חוקי להמרתו
זאת, חייב לקבל תעודה מאת ראש העדה הדתית שאליה נספח, המעידה שנתקבל
לתוך אותה העדה, ולהודיע את העובדא למושל המחוז אשר במחוז מגוריו.

(2) משנוכח מושל המחוז כי המבקש הוא שהמיר את עדתו
ולכשיראה לו זה תעודה כאמור לעיל מאת ראש העדה הדתית שאליה נספח
המבקש, ירשום את דבר המרת העדה ויתן למבקש תעודה על רישום כזה.

(3) מושל המחוז ישלח העתקה אחת מתעודת הרישום לראש
הדתי של העדה שאליה נספח המבקש, והעתקה אחת לראש הדתי של העדה
שהמבקש היה גמנה עליה קודם לכן.

3. (1) מי שהמיר את עדתו ולא מלאו לו שמונה עשרה שנה אין תוקף להמרתו אלא אם כן נתקבלה הסכמתו של אחד מהורי האדם או הסכמת אפוטרופסו והודיעו על הסכמה זאת למושל המחוז.

הגבלות בנידון המרת דתם של אנשים פחותים מבני שמונה עשרה שנה

(2) אם קיים ספק בנוגע לגילו של האדם, תהא ההחלטה בענין זה מסורה למושל המחוז שבמחוז מגוריו של המבקש, לאחר שימלך בדעת הרשות הדתית המקומית של אותה העדה שהמבקש רוצה לעזבה.

4. (1) דבר המרת העדה שנרשם כחוק עפ"י פקודה זו לא יפגע בשום התחייבות שהיתה חלה על המומר לפני שמושל המחוז רשם את דבר המרתו.

המרת עדה לא תפגע בהתחייבויות קודמות

(2) למרות כל המרת-עדה, יוסיף השיפוט בעניני נשואין, גיטין ומזונות להיות ביד אותו בית המשפט ששפט בענינים אלה לפני ההמרה, אלא אם כן נעשו גם הבעל גם אשתו חברים לעדה דתית אחרת.